

Немачка канцеларка спремна да на лондонском самиту поздрави и саслуша америчког председника – али не и да се сагласи са њим .

Лондон је, како је прерано откривено, имао баш велике планове за предстојећи планетарни самит – 2. априла – групе 20 у Лондону. Домаћин састанка британски премијер Гордон Браун желео је да на самиту буде усвојен џиновски коњунктурни пакет „тежак” две хиљаде милијарди долара за опоравак посрнуле светске економије. Конкретан циљ трошења оволиког новца било је отварање 19 милиона нових радних места.

Овај тајни британски план први је „провалио” немачки недељник „Шпигл”. Према сазнањима немачког магазина број од две хиљаде милијарди долара споменут је у предлогу закључака које је Велика Британија, као домаћин самита Г-20, прошле недеље послала у престонице свих држава учесница лондонске конференције.

Жеља Гордона Брауна да самит у Лондону буде упамћен по некој конкретној и упечатљивој одлуци, а не неком сувопарном коминикеу, трајала је веома кратко. Отпор неких чланица Г-20 идеји да се направи џиновски финансијски пакет од две хиљаде милијарди долара био је жесток и непопустљив.

„Никоме нећу допустити да од нас тражи још новца”, изјавила је немачка канцеларка Ангела Меркел, одбацујући сваки предлог који предвиђа смањење пореза или нових државних финансијских ињекција банкама и посрнулим компанијама.

У сличном тону Меркелова је, уочи самита у Лондону, одговарала и на питања новинара „Њујорк тајмса”. Немачка канцеларка је спремна да „поздрави и саслуша председника САД Барака Обаму, али и да му се супротстави”.

Нескривено америчко-немачко неслагање последица је суштински различите позиције Вашингтона и Берлина. Док САД, на једној страни, сматрају да се садашња светска криза може „излечити” улагањем у економију великог – у првом реду државног – новца, Немачка у први план ставља реформу светског финансијског тржишта.

У таквом ставу Немачка није усамљена. Главни савезник Меркеловој на самиту Г-20 биће, како сугеришу немачки медији, француски председник Никола Саркози, али и још неки европски учесници састанка у Лондону. Уосталом, и дојучерашњи премијер Чешке и председавајући ЕУ Мирек Тополанек је амерички рецепт за решавање кризе описао као својеврсни „пут у пакао“.

После медијског упада у организацију самита Г-20, домаћини су покушавали да се извуку из непријатне ситуације саопштењем да је „Шпигл“ имао увид у застарели предлог закључака, уз оцену да је то био покушај „удара на успех самита“. Представник за штампу британске владе изјавио је да су две хиљаде милијарди долара које се спомињу заправо збир свих досадашњих улагања у санирање светске економске кризе. Лондон је у овој одбрани добио и подршку с друге стране Атлантика. Из Вашингтона су Европљани добили уверавања да на самиту „ниједној држави неће бити постављени никакви захтеви“.

Стратешко неслагање између неких учесника самита Г-20 није, међутим, и једина препрека коју треба савладати у Лондону. Сасвим конкретно је, на пример, питање како ће чланице Г-20 одговорити на драстичан пораст протекционизма у свету. Према подацима Светске банке чак 17 од 20 чланица овог клуба су у трговини са светом увеле озбиљна ограничења за робу из увоза. Овај тренд посебно се појачава од новембарског самита Г-20 када је управо закључено да је слобода трговања један од путева за излазак из кризе.

(Политика)